

ΣΥΝΑΡΟΜΗ

ΕΥΡΩΠΑΙΟΙ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΙΟΥΣΕΣ

Εν Βραβ. Apr 10
Εν τῇ Ἀλλοδαπῇ Φρ. γρ. 12

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΕΒΔΟΜΑΣ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚῆ ΚΑΙ ΦΙΛΟΣΟΦΙΚῆ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΕ ΜΑΡΤΙΟΥ
Παρά τὸ ὄψορθεον τῶν Ἑσω-
τερικῶν καὶ ἐναντι τοῦ Κηπου.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΑΜΒΕΡΓΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- ΕΚ ΡΩΜΗΣ. — Ἐν τῇ ἐβδομαδίῳ, ἀπὸ Ν. Καλῆς, τὸ ἴδιον τοῦ κυραβουλοῦ.
- ΠΑΡΟΙΝΩΣΕΙΣ. — Περὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Βατῶν, ἀπὸ I. Σακελλίου.
- ΕΡΓΑ ΚΑΙ ἩΜΕΡΑΙ ΜΟΝΗΣ. — Ὁ Γερμανοὶ ἀδελφός, ἀπὸ Ἀγγλίας Παράσκου.
- ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ. — Χριστὸς Ἀναστῆ, ἀπὸ I. Δ. Κ.
- ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΠΑΡΑΒΟΛΕΣ. — Οἰδέκτου Ἰουδαίου Ἰσκαριώτης, ἀπὸ Ε. Κ. Ζηροῦ.
- ΒΙΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ ΣΥΡΜΟΥ. — ἀπὸ Dandy.
- Ἡ Πίστις ἐν τῷ τῷ Piffel.
- ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΝΑΓΝΩΜΑΤΑ. — Ἡ πίστις τοῦ Ν. Σχινῆ.

Ἐν τῷ ΔΕΥΤΕΡῳ. Ἡμερολόγιον. — Ἐρραὶ τῆς ἐβδομάδος. — Μικραὶ εἰδήσεις. — Ἰδιαιτέρα γράμματα. — Ὁδηγός. — Νέα βιβλία. — Ἀγγελίαι.

ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ τῆς Κας Em. de Girardin

ΕΚ ΡΩΜΗΣ

ΕΙΣ ΘΕΟΣ ΘΗΗΣΚΟΝ

Παρέρχονται καὶ ἀλλοτινῶν τὰ πάντα. Ὅτε φυσικός καὶ ὁ ἠθικός κόσμος ὑπὸ τῆς ἀποκατάστασης μεταλαμβάνει τῆς φορᾶ τῆς δημιουργίας. Οὐδὲν τοῦ ἀρετακότου καὶ ἀκαλλιούτου ἐν τῇ ἱστορίᾳ, ἐπὶ τοῦ λευκώματος τῆς οποίας σβέννεται σήμερον, τὰ χθες σημειωθέντα, ἐν ἀναγραφῶν ἄλλας ἀνακαίμενα, ἐν τῇ προθέσει νὰ σθεασῶσι καὶ ταῦτα μεταβραχῶν ὑπὸ τῆς τὰ πάντα μεταβαλλούσης καὶ τροποποιούσης χείρας τοῦ χρόνου. Οἱ ἄνθρωποι καὶ αἱ ἰδέαι, τὰ αἰσθητικὰ καὶ τὰ πάθη, αἱ τέρφεις καὶ αἱ ὀδύνας, τὰ πάντα ἐκλείπουσιν καὶ καταπονίζονται ἐν τῇ παλιρροίᾳ τῶν αἰώνων. Οἱ σήμερον πρωταγωνιστοῦντες ὀργανισμοὶ ἀποσυντρεφόνται καὶ διαλύονται, προπαρασκευάζοντες τὸ στάδιον τῆς ἐνεργείας πρὸς ἄλλους ὀργανισμούς, ἐκδηλώνοντας θάπτον ἢ βραδύον τὴν δημιουργικὴν αὐτῶν δυνάμιν καὶ ἀκατανοήτως. Ἀληθῶς τὰ πάντα βίβ. Ἐπιποῦτω εὐδηλοῦται ἀπασα ἡ εἰκὼν τῆς φυσικῆς καὶ ἠθικῆς δημιουργίας ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. Πανταχόθεν πιστοῦται τὸ φαινόμενον τοῦτο ἀπὸ προφορῆς ἐκπαλαυτῆς ἐκπλήστη, πληρῶν μεταλλαγίας τὸν ἄνθρωπον, πείθον αὐτὸν καθ' ἑαστόν βῆμα περὶ τῆς ματαιότητος τῶν πραγμάτων. Ἐν τῷ τῶν ἐρετίων τῆς φυσικῆς δημιουργίας, ἐπὶ τῶν χειρῶν τοῦ ἰνοσάνου καὶ τοῦ ἀνοργάνου κόσμου, τὰ προβάλλοντα ἐρετία παρεληλυθῶτων κόσμων, τὰ ὅποια μόλις κατορθοῦν νὰ ἐξαπορθῶσιν τῷ παλαιοντολόγῳ ἢ ἐρευνᾷ, δηροδοῦνται ἀμυδρῶς, συγκυκλωμένως, παλαιὰς ἱστορίας, οἰονείοντα πτασίας τοῦ παρελθόντος, τὸ ὅποσον μάλ-

τιν προσκαθεῖ νὰ κατανοήσῃ καὶ νὰ περιλάβῃ ἐν τῇ συνιδίᾳ αὐτοῦ τοῦ ἐνεργῶς. Ὅπως ὁ φυσικός, ἔχει καὶ ὁ ἠθικός κόσμος τὰ ἐρετία ἀπορροῦντα πρὸς τὴν ἀποκαταστάσεως ἀπορροῦν. Ἡ γεωλόγια ἐρευνᾷ τὰ παλαιὰ στρώματα προσηθηθῆκα τὰ ἔσφα ἀφ' ὧν προβάλλουσιν τὴν ἀπαρξὴν αὐτῶν τὰ μεγαθήρια καὶ τοσαῦτα ἄλλα μνημεῖα τῶν χρονικῶν ἐκείνων περιόδων. Ἄλλο ἔχει καὶ ἡ ἱστορία τὸ παλαιοντολόγιον αὐτῆς μετὰ τῆς ἀποκατάστασης ἐν τῷ χρονικῷ τῆς αἰπῆς μελέτης καὶ ἐρευνας πῶς κοινωνικῶν φυσιοφῶν. Τοιοῦτος ἰστορικός. Περὶ κείν ἀρχαίαι, καὶ γενεαὶ παρρησιαστικῆς, ἡ δὲ γῆ μένει ἐν τῷ αἰώνῳ. Οἱ ἐκαστοὶ ἐπὶ πρὸς τὰ γωνιατά ἐν τῷ φωνισμῷ καὶ φωνισμῷ κόσμῳ ἀντιπαρέρχονται καὶ ἐκλείπουσιν ἀπὸ δὲ τῶν ἐρετίων αὐτῶν ἐξέρχεται ἡ νέα δημιουργία, ἡ ἀκατανοήτως καὶ αὐτῆς θάπτον ἢ βραδύον τὸν κενὸν νόμον τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς παλιγγενεσίας.

Ἐν οὐδεμίᾳ ἰσῶς ἄλλη γωνία τοῦ ἡμετέρου πλανῆτου τὸ φαινόμενον τοῦτο τῆς καταστροφῆς καὶ τῆς δημιουργίας παρουσιάζεται μετὰ τοσαῦτης ἐνεργείας καὶ πραγματικότητος ὅσον ἐν Ρώμῃ. Οὐτὲ εἰς οὔτε δὸς εἴνε ὁ πολιτικός, οἱ ἐκλεθῶντες ἀπὸ τοῦ γονιμοῦ καὶ ζωδωροῦ ἔδαφους τῆς πόλεως ταύτης. Μετὰ τῆς ἐν ἐνεργείᾳ ἱστορικῆς ζωῆς σπουδαίας καὶ ἐκαστῶν ἑμῶν τὰ ἐρετία ἀρχαίων κόσμων, ἀνηκόντων ἐν ἑλληνιστορικήν περίοδον, ἢ ἐλαχίστα περιωζονται ἴσῶν, ἀλλ' αὐτὰ μεγαλοφώνως κηρύττουσιν τὴν ὑπαρξίν, τὴν δράσιν καὶ τὴν ἐξαφάνισιν ἄλλων αἰώνων. Ἀπὸ τοῦ ἀρχαίου λατινικοῦ κόσμου, τοῦ ἱστορικοῦ ἀμα καὶ μυθικοῦ κόσμου, οἷος περιεσώθη ἐν ταῖς παραδόσεσι τοῦ ρωμαϊκοῦ λαοῦ, διετυπώθη δ' ἐν τοῖς χρονικοῖς τοῦ Τίτου Λιβίου, μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων, ἡ Ρώμη εἶνε ἀπέραντον ἱστορικὸν μουσεῖον, ἐν ᾧ συναντῶνται τὰ μεγαλοπρεπῆ, ἀλλ' ἀκομφα μνημεῖα τῆς πατρίδος τῶν κροκοδείλων καὶ τῶν πυραμίδων μετὰ τῶν κἀλλιτεχνικῶν ἐργῶν τῆς κλασσικῆς Ἑλλάδος, τὰ λειψῶνα τῶν πρώτων χριστιανικῶν αἰώνων μετὰ τῶν θαυμασίων ἔργων τῆς Αναγεννήσεως. Ἐλαχίστη ἀπόστασις τοῦ Κολλοσαίου ἀπὸ τοῦ Καπιτώλιου. Καὶ ἐν τούτοις δύο κόσμοι ἀτενίζουσιν ἀλλήλους, ἡ ἀρχαία Ρώμη καὶ ἡ αυτοκρατορική καὶ μετὰ τοῦ ἀπορροῦντος τοσαῦτα καὶ τοσαῦτα πρὸς αὐτὸν μνημεῖα, ἀναμνησκόντα διαφόρους σελίδας ἱστορίας καὶ τέχνης, κομῆς καὶ παρακλῆς, κλέους καὶ οὐκείους, ἐνώπιον τῶν ὀποιων κατ' ἀνάγκην σταματᾷ ἐν ἄπορθε ὁ νοῦς τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ Ρώμη ἐκλήθη ἀκόνη ὑπὸ τῶν θαυμασίων αὐτῆς ἀλλὰ δὲν ἴσῶς ὀρθότερον ἰσῶς νὰ κληθῆ παγκόσμιος. Ἰσῶς ἢ αἰωνιότης αὐτῆς ἐκλήθη

μὴν ἡμέραν· ἀλλ' οὐδέποτε θέλει ἀρηθῆ ἡ ἱστορία, ὅτι αὐτὴ ἐπὶ αἰῶνας ἀντιπροσώπευσε τὴν ἀνθρωπότητα ὀλοκληρον, ὅτι ἐκείν τῶν τεχνῶν αὐτῆς ἀνετίθεν ἡ φυσικὴ τῶν κόσμου, ἐνετίθεν δ' ἐξήλθον ἰδέαι, ἐκκατενόησε καὶ ἠσθῆθη ἐν ἡμῶν μια φύλη ἢ ἐν ἔθνος, ἀλλὰ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥσσον τὸ σύνθετον τοῦ πατακτισμένου κόσμου, τοῦ ἐκπροσωποῦντος ἐν τῇ δράσει αὐτοῦ καὶ ἐνεργείᾳ πληρῆ ἱστορικῆν περίοδον.

Μεταῦν τοσοῦτων καὶ ἐπιλοῦτων ἱστορικῶν κρῶντων, αὐτὰ ἐξήλθον ἀπὸ τοῦ ρωμαϊκοῦ ἔδαφους, τὸ περιεργότερον ἀνετίθη, τὸ ἐπιστῶν συγγρόνως τὴν πρόσοχὴν τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ἱστορικοῦ, τοῦ φυσιοφῶ, πάντος ἐν γενεῖ περιεργου, εἶνε ὁ Πάπας. Οὐδεμία ἱστορικὴ ἐμφάνει ἐν τῇ αἰωνίᾳ πόλει ἐπέζησεν ἐπὶ μακρότερον χρόνον, ὅσον ὁ ὑπερτατος τοῦ Βατικανου Ποντίφικ. Ὁ θεσμός τοῦ βασιλέως, τοῦ δημοκράτου, τοῦ ὑπάτου, τοῦ πραιτώρος, τοῦ αυτοκράτορος ἐξείλεπεν, ἐκλείπωντων τῶν ζωτικῶν στοιχείων τῶν ἀναπορροεικτων πρὸς τὴν ὑπαρξίν καὶ τὴν λειτουργίαν πάντος ἐν τῷ κόσμῳ τῆς ἱστορίας κοινωνικοῦ ὀργανισμοῦ. Ὁ φυσιοφῶς λόγος τῆς ἱστορικῆς αὐτῶν ἐνεργείας ὀλίγας διήρησε γενεάς, καὶ πάντα ταῦτα τὰ ἰδωλά, αὐτὰ ἐπὶ ὀρωταγωγιστήσαν ἄλλοτε ἐπὶ τοῦ Καπιτώλιου, ἐπὶ τοῦ Φορου, καὶ ὅπου ἀλλαγῶ, ἀναπαύονται ἤδη τὸν ἀνεξέγητον ὑπνόν τῆς κἀκούμενης ὑστεροφημίας ἐν τῷ μουσεῖῳ τῆς ἱστορίας. Ἄλλα τὸ ἰδωλόν, τὸ καλούμενον Πάπας, μετὰ τοσαῦτας ἀπὸ αἰώνων περιπετείας, μετὰ τοσαῦτα παθήματα, τηρεῖ εἰσέτι κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥσσον, ἐφευ καὶ ἐν ὑστάτῃ ἐκδηλώσει, τὴν μαγικὴν ἐκείνην δυνάμιν, δι' ἣς ἐγοῦθευσε καὶ συνέκτρον λαοὺς καὶ ἔθνη ἀπασῶν τῶν Ἡπειρῶν τὸ θαυμάσιον καλειδοσκοπικὸν αὐτοῦ ἐνεργεῖ εἰσέτι, μετ' ὀλας τὰς ἐσχάτως ἐπελθούσας καταδρόμας. Οἱ θαυμαστοὶ αὐτοῦ ἰσχυρίζονται, ὅτι ἐκ τῆς τελευταίας κρίσεως, ἐν ἣ διατίθει ἀπὸ τινῶν δεκαετηρίδων, ὁ Πάπας θέλει ἐξέλθει ἰσχυρότερος, νέας ἀπὸ τῆς φαινομενικῆς πτώσεως ἀντικῶν δυνάμεις. Δὲν ἀποδέκνυεται τοῦτο διὰ πραγμάτων, ἀλλὰ δι' ἱστορικῶν ἀναλογιῶν. Εἶνε βεβαίον, ὅτι ὁ Πάπας, ἐν τῇ κηλοσασίᾳ ἐκείνῃ πάθῃ, ἥτις πληροὶ τὰ χρονικὰ τοῦ μέσου αἰῶνος, ἢς τὸ ἄσμα ἀσμάτων ὀπῆρξ, τὸ ἐξοχόν ποιημᾶ τοῦ Δαντα, τὸ μέγα γραμματολογικὸν γεγονός τῆς ὀφλασττικῆς ἐπιστήτης, ἐν τῇ πάλῃ τῆς Ἑσκλησίας καὶ τῆς Πελιτιείας, ἀφου ἔθρηθευσε πανισχυρῶν ἐχθρῶν ὑπεχώρησεν ἐκ τῆς γαλλικῆς ταύτης Βαβυλώνης τοῦ πάπσμου ἰσχυρότερος καὶ ἀκαμειότερος, εἶνε ἀληθές, ὅτι μετὰ τὴν μεγάλῃν θρησκοειτι-

Ο ΓΕΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

ΜΑΘΗΜΑ ΕΝ ΠΕΡΙΠΑΤΩ

(Αφιερώνεται εις τους Έλληνας Διδασκάλους)

Α

Δάσκαλος, πού με τή ξερή Γραμματική του μόνο, Δέν έμπαζε σταίς παιδικαίς καρδιαίς τή γράμματά του...

Β

Μία μέρα, ένα δειλινό κάλοκαιριού δροσάτου, Διέκοψε τή μάθημά, έπήρε τή παιδιά του Κ' έπήγαγε περιπάτο σέ γέρικο λαγνάδι...

Γ

Από τή δέντρα έπεφτε δροσιές μαργαριταρίων Τό δάσος ήταν έμμορφο, από πουλιά γεμάτο Και χρυσάλιδες κάτασπρις χιονίζαν τή χορτάρι...

Κάτω από δέντρο δρόσιζε τ' άγέρι τή κορμί τους Και όμιλούσε ό Γέροντας για τή Θεό μάστ' τους...

Από τήν άριθμητική με μιά στροφή επηδούσε Στόν Πυθαγόρα, κ' έπειτα σέ δοξασιμένη σμιλή...

Όμως ό Γέρος ψήλογε, φωσφορίζ' ή ματιά του, Γιγνούνταν νεύος δυνάμονε ή ημερη φωνή του...

Όταν για τήν Ελλάδα του μιλούσε στα παιδιά του, Κ' εκείνα έθαυμάζανε στή μεταμόρφωσί του...

Απ' τή βιβλίο του Θεού, παιδιά μου, πειδ άπ' όλα Σας άρεσε; σάς έμαθα τ' αλφαβητάρι εκείνο...

Και τί διαβάσατε μικροί; κ' είπε, τή παιδ' μεγάλο Τήν όμμορφότα του Θεού, θορόν, και κλωσύνη...

Κάτω από δέντρο δρόσιζε τ' άγέρι τή κορμί τους Και όμιλούσε ό Γέροντας για τή Θεό μάστ' τους...

Όπου ό Διάκος μιά φορά και ό Φλέσσας εφορούσε Τόβρισκε όμμορρότερο στό αίμα βουτημένο...

Όταν για τήν Ελλάδα του μιλούσε στα παιδιά του, Κ' εκείνα έθαυμάζανε στή μεταμόρφωσί του...

Όμως ό Γέρος ψήλογε, φωσφορίζ' ή ματιά του, Γιγνούνταν νεύος δυνάμονε ή ημερη φωνή του...

Όταν μονάχα περπατάς και τή κορμί φτερώσας; Κ' έστρεψε σ' άλλα τή παιδιά με μάτι άκτινοβόλο...

Νά ιδούν πώς εδασκάλευε ό χωρικός εκάστος... Είς τούς άγρούς κάλλτερά μυσχοβολή ό κρίνος!

ΣΤ

Έβράδιζε κι' ό Γέροντας σηκώθη— πήμε τώρα, Είπε, παιδιά έπέρασε ό γλήγορα ή ώρα...

ΞΕΠΕΡΙΝΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Εκάστη ήμέρα τή έφαινετο έτος όλοκληρον. Αχ, Θεέ μου, Θεέ μου, άπεράντος αυτή ή Σαρακοστή!

Και άκούσα, ένεθυμείτο ή Χρυσούλα τήν άνυπομονησιάν ύφ' ής καταλαμβάνετο όταν ήτο παιδίον...

Αλλά ήδη δέν ήτο πλέον παιδίον ή Χρυσούλα, αλλά κόρη δεκαοκταέτις, άκτινοβολούσα...

Εν έτος συνεπληρούτο ήδη άπ' ότου ειπαλμοί τής καρδιάς τής έπρόφερον άπαύστως...

Αλλά ό Γιώργος ήτο ναύτης... Όποία βάνος διά τόν έρωτά! πόσο φόβοι, πόσοι στανήσεις...

Όταν για τήν Ελλάδα του μιλούσε στα παιδιά του, Κ' εκείνα έθαυμάζανε στή μεταμόρφωσί του...

Όταν μονάχα περπατάς και τή κορμί φτερώσας; Κ' έστρεψε σ' άλλα τή παιδιά με μάτι άκτινοβόλο...

Πώς τόπο σάν τόν τόπον μας, κι' άλλου θενά τόν όρθε; Όμως, αν θέλη ό Θεός, τήν Κυριακή τήν άλλή...

(1885)

ΑΧΑΙΕΥΣ ΠΑΡΑΣΚΟΣ

την καρδιάν τής εφ' όσον άπεμακρύνετο, επί ποσούτον ή έρώσα κόρη ηθάνετο συμπιζόμενον...

Τοσαύτη δ' έστάθη ή έπιμονή τής, όπως άποσάση αυτόν έντελώς εκ τών άγκυλών τής γλαυκής αντίηλου...

Όλογον προ τής μεσημβρίας τής Τρίτης ίστατο πλέον εις τή παράθυρον και προσήλου τή βλέμμα...

Όλογον προ τής μεσημβρίας τής Τρίτης ίστατο πλέον εις τή παράθυρον και προσήλου τή βλέμμα...

Όλογον προ τής μεσημβρίας τής Τρίτης ίστατο πλέον εις τή παράθυρον και προσήλου τή βλέμμα...

Όλογον προ τής μεσημβρίας τής Τρίτης ίστατο πλέον εις τή παράθυρον και προσήλου τή βλέμμα...

Όλογον προ τής μεσημβρίας τής Τρίτης ίστατο πλέον εις τή παράθυρον και προσήλου τή βλέμμα...

Table with 3 columns: Ημερομηνία, Ημέρα, Ημερολόγιον. Includes dates from 46 to 22 and corresponding days and calendar entries.

ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

4. Απριλίου. Μέγα Σάββατον. Τῆς ἡμέρας ταύτης, συναθρόντες οἱ Ἰερεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι, ἐζήτησαν καὶ ἔλαβον παρὰ τοῦ Πιλάτου τὴν ἀδειαν νὰ ἀφαινεύσῃ τὸν τάφον τοῦ Κυρίου...

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Ἡ Βουλὴ, διακρίψασα ἐνεκα τῶν εορτῶν τὰς ἐργασίας τῆς 31 Μαρτίου, θὰ ἐπαναλάβῃ αὐτάς τὴν 16 Ἀπριλίου. Ἐπεκυρώθησαν πάντα τὰ φορολογικὰ νομοσχέδια...

ΕΓΧΟΡΙΑ

Κατὰ τὴν ἐφετετην λογοδοσίαν τῆς διοικήσεως τῶν θεραπευτηρίων «Εὐαγγελισμῶν» ἐπιτροπῆς τῶν κυριῶν, ἡ περιουσία αὐτοῦ υπερβαίνει τὰς 800,000 δρ.

Ἐταίρων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας. Κατὰ τὴν ἀναγνωσθεῖσαν ἐκθεσὶν τῶν κατὰ τὸν παρῆλθον ἀσπὸς πεπραγμένων ἡ Ἐταιρεία ἐξώδευσεν 85,815 δρ. δι' ἀνασκασίας, ἀγορὰν ἀρχαιοτήτων καὶ βιβλίων καὶ συντήρησιν αὐτῶν ἀρχαίων. ἐφημερίδος...

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Ἐξηκριβώθη, ὅτι ἐκ τῶν γενομένων ἐν Πέστη γεσσάρων κρουσμάτων, μόνον τὰ ἐν τῇ γαλοκρίνῃ. Κατὰ τὰς ῥωστικὰς ἐφημερίδας, διετάχθησαν ὑπὸ τοῦ ναυάρχου μεγάλου δουκὸς Ἀλεξίου πάντα τὰ ἐν τῇ Βαλτικῇ ναυλοκάματα ναυοκόβλια...

ΕΜΠΟΡΙΚΑ, ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΙΚΑ κτλ.

Συνεπελά τῆς ἀπορρίψεως τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐμπορ. συμβάσεως ὑπὸ τῆ Γαλλ.

Γερουσίας, διετάχθησαν αἱ Ἑλλήν. τελεμητικὰ ἄλλα νὰ ὑποβάλωσι τὰ δι' αὐτῆς ὀρισθέντα εἶδη εἰς τὸν γενικὸν δασμὸν. Τὸ Σάββατον ἐγένετο ἡ κλήρωσις τοῦ πατριωτικοῦ δανείου τῶν 30,000,000...

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Ἦς δύο ἐπιστημονικὰς ἐκδόμας ἐξήλθον κατ' αὐτὰς οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Γυμνασίων ὑπὸ τὴν ἐδουλήν τοῦ διευθυντοῦ κ. Θεοφίλου καὶ τοῦ καθηγητοῦ τῆς μεταλλουργίας κ. Γεωργίου Παύλου...

ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Ν. Ι. Κ. Σόφου Ἐβραδύδωμαν, ἀλλὰ δὲν ἐλησμονήσαμεν. Φύλλον ἐστάλη. Ἐν τῇ ἐλληνικῇ, καλλίστη σχετικῶς ἐκδοσί τῆς Μ η δ ε λ α σ κ η τοῦ Μιστριώτου ἐν τῇ γαλλικῇ τῆς Weil, ἐν δὲ τῇ λατινικῇ ἡ τοῦ Elmsley, ἦν καὶ σμυστῶμεν. Π. Θ. Ἐάν μὰς ἐλέγατε τοῦλάχιστον ποῖον ἔχον πατέρα οἱ υἱοὶ τοῦ Ζεβεδαίου, θὰ μὰς ἐλέγατε κατὰ σημεῖαντικῶν...